

UOHSX001TN0B

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-S66/2010/VZ-9834/2010/530/SWa

V Brně dne 29. července 2010

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže příslušný podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů ve správním řízení zahájeném dne 3. 3. 2010 na návrh ze dne 1. 3. 2010, jehož účastníky jsou

- zadavatel – Fakultní nemocnice Hradec Králové, IČ 00179906, se sídlem Sokolská tř. 581, 500 05 Hradec Králové, zastoupená prof. MUDr. Romanem Prymulou, CSc., Ph.D., ředitelem,
- navrhovatel – TRIOS, spol. s r. o., IČ 44269471, se sídlem Zakouřilova 142, 140 00 Praha 4, za níž jedná Milan Tomášek, jednatel, ve správním řízení zastoupená na základě plné moci ze dne 1. 3. 2010 Mgr. Markem Gocmanem, advokátem, Advokátní kancelář Jünger, Gocman a Kopřiva, se sídlem 28. října 219/438, 709 00 Ostrava – Mariánské Hory,

ve věci přezkoumání úkonů zadavatele ve veřejné zakázce „Dodávky hotových médií pro růst mikroorganismů“ zadávané podle zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů formou otevřeného řízení, jehož oznámení bylo v informačním systému o veřejných zakázkách uveřejněno dne 12. 10. 2007 pod ev. č. 60011839 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 13. 10. 2007 pod ev. č. 2007/S 198-240317,

rozhodl takto:

I.

Správním řízením se podle § 118 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů zastavuje.

II.

Podle § 119 odst. 2 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů a podle § 1 odst. 1 vyhlášky č. 328/2006 Sb., kterou se stanoví paušální částka nákladů řízení o přezkoumání úkonů zadavatele pro účely zákona o veřejných zakázkách, zadavatel není povinen hradit náklady řízení.

ODŮVODNĚNÍ

1. Zadavatel - Fakultní nemocnice Hradec Králové, IČ 00179906, se sídlem Sokolská tř. 581, 500 05 Hradec Králové, zastoupená prof. MUDr. Romanem Prymulou, CSc., Ph.D., ředitelem (dále jen „zadavatel“), uveřejnil podle zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“) v informačním systému o veřejných zakázkách dne 12. 10. 2007 pod ev. č. 60011839 a v Úředním věstníku Evropské unie dne 13. 10. 2007 pod ev. č. 2007/S 198-240317 oznámení otevřeného zadávacího řízení za účelem zadání veřejné zakázky „Dodávky hotových médií pro růst mikroorganismů“ (dále jen „veřejná zakázka“).
2. Kritériem pro zadání veřejné zakázky byla nejnižší nabídková cena.
3. Z protokolu o otevírání obálek s nabídkami ze dne 12. 12. 2007 vyplývá, že zadavatel ve stanovené lhůtě obdržel tři nabídky, které vyhověly kontrole úplnosti. Podle zprávy o posouzení a hodnocení nabídek ze dne 12. 12. 2007 hodnotící komise vyřadila nabídku uchazeče LabMediaServis s. r. o., IČ 27512380, se sídlem Huntířov 92, 544 01 Vítězná (dále jen „uchazeč LabMediaServis s. r. o.“) a uchazeče HOSPIMED, spol. s r. o., IČ 00676853, se sídlem Malešická 2251/51, 130 00 Praha 3, (dále jen „uchazeč HOSPIMED, spol. s r. o.“) a to pro nesplnění profesních a technických kvalifikačních předpokladů. Jelikož v zadávacím řízení zůstala po vyřazení dvou nabídek pouze jediná nabídka, která vyhověla požadavkům zadavatele, zadavatel neprováděl hodnocení nabídky a svým rozhodnutím ze dne 14. 12. 2007 přidělil veřejnou zakázku uchazeči TRIOS, spol. s r. o., IČ 44269471, se sídlem Zakouřilova 142, 140 00 Praha 4 (dále jen „uchazeč TRIOS, spol. s r. o.“).
4. Proti rozhodnutí zadavatele o vyloučení uchazeče z účasti v zadávacím řízení ze dne 17. 12. 2007, které uchazeč LabMediaServis s. r. o. obdržel dne 27. 12. 2007, podal jmenovaný uchazeč námitky, které zadavatel obdržel dne 11. 1. 2008 a kterým po přezkoumání jejich oprávněnosti nevyhověl. Své rozhodnutí zadavatel oznámil uchazeči LabMediaServis s. r. o. dopisem ze dne 18. 1. 2008, který jmenovaný uchazeč obdržel dne 21. 1. 2008. Vzhledem k tomu, že uchazeč LabMediaServis s. r. o. nepovažoval rozhodnutí zadavatele o námitkách za učiněné v souladu se zákonem, podal dopisem ze dne 29. 1. 2008 návrh na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele u Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“). Úřad obdržel návrh dne 31. 1. 2008 a tímto dnem bylo zahájeno správní řízení o přezkoumání úkonů zadavatele.

5. Ve správním řízení vedeným pod sp. zn. S58/2008/VZ-BM bylo dne 1. 7. 2008 vydáno rozhodnutí č. j. S058/2008/VZ-10046/2008/530/BM, kterým bylo zrušeno rozhodnutí zadavatele o vyloučení uchazeče LabMediaServis s. r. o. a uchazeče HOSPIMED, spol. s r. o., ze zadávacího řízení. Uvedené rozhodnutí bylo potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu č. j. R141,144/2008/02-22149/2008/310-AS ze dne 3. 11. 2008. Obě citovaná rozhodnutí nabyla právní moci dne 7. 11. 2008.
6. Dne 3. 2. 2009 provedla hodnotící komise nové posouzení a hodnocení nabídek a navrhla zadavateli vyloučit uchazeče LabMediaServis s. r. o. ze zadávacího řízení. Hodnotící komise doporučila zadavateli uzavřít smlouvu s uchazečem HOSPIMED, spol. s r. o., jehož nabídka byla vybrána jako nejvhodnější podle základního hodnotícího kritéria nejnižší nabídkové ceny. Zadavatel se se závěry hodnotící komise neztotožnil a dne 2. 3. 2009 rozhodl o tom, že sám provede nové posouzení a hodnocení nabídek. Zadavatel téhož dne vyhodnotil nabídku uchazeče LabMediaServis s. r. o. jako nejvhodnější. Rozhodnutí o přidělení veřejné zakázky oznámil zadavatel uchazečům dopisem ze dne 4. 3. 2009. Proti rozhodnutí zadavatele o přidělení veřejné zakázky podal uchazeč TRIOS, spol. s r. o., námítky, kterým zadavatel po přezkoumání jejich oprávněnosti nevyhověl svým rozhodnutím ze dne 1. 4. 2009 a které uchazeč TRIOS, spol. s r. o., obdržel dne 8. 4. 2009. Vzhledem k tomu, že uchazeč TRIOS, spol. s r. o., nepovažoval rozhodnutí zadavatele o námítkách za učiněné v souladu se zákonem, podal k Úřadu dopisem ze dne 15. 4. 2009 návrh na přezkoumání úkonů zadavatele. Úřad obdržel návrh dne 15. 4. 2009, a tímto dnem bylo zahájeno správní řízení o přezkoumání úkonů zadavatele.
7. Ve správním řízení vedeným pod sp. zn. S97/2009/VZ-SWa bylo dne 1. 7. 2009 vydáno rozhodnutí č. j. ÚOHS-S97/2009/VZ-12169/2009/530/SWa, kterým bylo zrušeno rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky. Uvedené rozhodnutí nabylo právní moci dne 5. 1. 2010.
8. Dne 25. 1. 2010 provedl zadavatel nové posouzení nabídek a rozhodl o vyloučení nabídek uchazečů LabMediaServis s. r. o., HOSPIMED, spol. s r. o., a TRIOS, spol. s r. o., ze zadávacího řízení z důvodu nesouladu návrhu smlouvy se zadávacími podmínkami. Vzhledem ke skutečnosti, že z účasti v zadávacím řízení byli vyloučeni všichni dodavatelé, rozhodl zadavatel současně o zrušení zadávacího řízení. Proti rozhodnutí zadavatele o vyloučení uchazeče z účasti v zadávacím řízení a rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení doručenému dne 29. 1. 2010 podal uchazeč TRIOS, spol. s r. o., námítky, které zadavatel obdržel dne 9. 2. 2010 a kterým po přezkoumání jejich oprávněnosti nevyhověl. Své rozhodnutí zadavatel oznámil uchazeči TRIOS, spol. s r. o., dopisem ze dne 18. 2. 2010, který jmenovaný uchazeč obdržel dne 22. 2. 2010. Vzhledem k tomu, že uchazeč TRIOS, spol. s r. o., (dále jen „navrhovatel“) nepovažoval rozhodnutí zadavatele o námítkách za učiněné v souladu se zákonem, podal dopisem ze dne 1. 3. 2010 návrh na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele (dále jen „návrh“).
9. Úřad obdržel návrh dne 3. 3. 2010 a tímto dnem bylo zahájeno správní řízení o přezkoumání úkonů zadavatele. Zadavatel obdržel stejný návrh dne 4. 3. 2010.

10. V návrhu navrhovatel namítá nesprávnost postupu zadavatele jak při vyřizování námitek, tak při rozhodování o vyloučení navrhovatele a zrušení zadávacího řízení. Rozhodnutí o vyloučení opírá zadavatel o skutečnost, že návrh rámcové smlouvy předložený navrhovatelem je neakceptovatelný z důvodů absence ustanovení upravujícího v případě odstoupení od smlouvy pro problémy na straně zadavatele nárok uchazeče pouze na úhradu nutných a prokazatelně vynaložených nákladů. Navrhovatel je přesvědčen o tom, že zadavatel nedostatečně uvedenou problematiku z hlediska právního výkladu vyhodnotil, neboť zaměňuje institut nároku na úhradu nutných a prokazatelných výdajů podle § 351 odst. 2 zákona č. 513/1991 Sb., obchodního zákoníku, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „obchodní zákoník“) a nároku na náhradu škody podle § 386 odst. 1 obchodního zákoníku. Navrhovatel totiž předložil návrh smlouvy, v němž mimo jiné uvedl, že se smlouva uzavírá v souladu se zadávací dokumentací a řídí se obchodním zákoníkem. Navrhovatel uvádí, že požadavek zadavatele na to, aby v případě odstoupení od smlouvy pro problémy na straně zadavatele měl uchazeč nárok pouze na úhradu nutných a prokazatelně vynaložených nákladů, je pouze přirozenou reflexí ustanovení § 351 odst. 2 věta druhá obchodního zákoníku, podle něhož platí, že vrací-li plnění strana, která odstoupila od smlouvy, má nárok na úhradu nákladů s tím spojených. Navrhovatel se tedy domnívá, že pokud ve svém návrhu smlouvy odkázal na zadávací dokumentaci a obchodní zákoník, splnil tím uvedený požadavek zadavatele.
11. Pokud však zadavatel požaduje, aby se v souvislosti s odstoupením od smlouvy uchazeč vzdal všech dalších nároků, tedy např. i nároku na náhradu škody, který v souladu s § 351 odst. 1 věta druhá obchodního zákoníku odstoupením nezaniká, je takový požadavek dle názoru navrhovatele protiprávní, což v rozporu se závěry zadavatele konstatuje i judikatura Nejvyššího soudu ČR (viz např. rozhodnutí NS ČR vydané ve věci sp. zn. 32 Odo 1651/20051). S ohledem na odlišnost obou nároků má navrhovatel za to, že nárok podle § 386 odst. 1 obchodního zákoníku, jež je v návaznosti na § 263 odst. 1 obchodního zákoníku ustanovením kogentním, je možno dohodou stran určitou výší limitovat, avšak taková podmínka ze zadávací dokumentace neplyne. Jestliže zadavatel vyžadoval, aby návrh smlouvy obsahoval takové ustanovení, které je v rozporu s právními předpisy, a tudíž od počátku neplatné, je takový postup v rozporu se zásadou poctivého obchodního styku. Neuvedení takových ustanovení nemůže být dle názoru navrhovatele sankcionováno vyloučením z účasti v zadávacím řízení.
12. Navrhovatel se domnívá, že jeho nabídka, jakož i návrh smlouvy, je plně v souladu se zadávací dokumentací a měla být hodnocena. Za situace, kdy není jisté, zda vyloučení uchazeče je v souladu s právem či nikoli, je rozhodnutí zadavatele o zrušení zakázky z důvodů uvedených v § 84 odst. 1 písm. b) zákona předčasné a pro jeho vydání dosud nebyly splněny všechny zákonné podmínky.
13. Nad rámec výše uvedeného se navrhovatel nemůže ztotožnit s obsahem odůvodnění rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S97/2009/VZ-12169/2009/530/SWa ze dne 7. 12. 2009. Navrhovatel poukazuje na to, že nemohl proti způsobu jeho odůvodnění nic namítat, neboť napadat pouze důvody vedoucí k vydání rozhodnutí nelze. Pro úplnost navrhovatel uvádí, že požádal Úřad o opravu odůvodnění, ale Úřad takový postup odmítl, neboť nemá oporu

ve správním řádu. Dále pak navrhovatel uvádí, že za závazný je nutno považovat pouze výrok citovaného rozhodnutí, nikoli odůvodnění. Účastníci a správní orgány jsou tak dle navrhovatele vázány pouze výrokem příslušného rozhodnutí a je pak na zadavateli, aby sám posoudil, zda závěry učiněné Úřadem v rozhodnutí odrážejí skutečný stav či nikoli.

14. Ze všech shora uvedených důvodů navrhovatel navrhuje, aby Úřad zrušil rozhodnutí zadavatele o vyloučení navrhovatele z účasti v zadávacím řízení a zrušení zadávacího řízení.
15. Vyjádření zadavatele k návrhu a dokumentaci o zadávání veřejné zakázky obdržel Úřad dne 16. 3. 2010. Zadavatel ve svém vyjádření ze dne 11. 3. 2010 uvedl, že trvá na svém postupu a je přesvědčen, že při vyloučení všech uchazečů a zrušení zadávacího řízení postupoval v souladu se zákonem.
16. Účastníky správního řízení podle § 116 zákona jsou:
 - zadavatel,
 - navrhovatel.
17. Zahájení správního řízení oznámil Úřad jeho účastníkům dopisem č. j. ÚOHS-S66/2010/VZ-3640/2010/530/SWa ze dne 17. 3. 2010.
18. Úřad dále účastníkům řízení usnesením č. j. ÚOHS-S66/2010/VZ-3641/2010/530/SWa ze dne 17. 3. 2010 stanovil lhůtu, v níž mohli navrhovat důkazy, či činit jiné návrhy, a lhůtu, ve které se mohli vyjádřit k podkladům rozhodnutí. Uvedeným usnesením Úřad stanovil zadavateli lhůtu k provedení úkonu - podání informace Úřadu o dalších úkonech, které zadavatel provede v šetřeném zadávacím řízení v průběhu správního řízení.
19. Navrhovatel se k podkladům pro rozhodnutí vyjádřil dopisem ze dne 6. 4. 2010. Navrhovatel je přesvědčen, že z dokumentace o zadání veřejné zakázky vyplývá, že jeho námitky, jakož i návrh na přezkoumání úkonů zadavatele, byly podány důvodně.
20. Navrhovatel ve svém vyjádření opětovně uvádí skutečnosti tvrzené již v návrhu na zahájení řízení, tj. že zadavatel zaměňuje institut nároku na úhradu nutných a prokazatelných výdajů podle § 351 odst. 2 obchodního zákoníku a nároku na náhradu škody podle § 386 odst. 1 obchodního zákoníku. Navrhovatel se domnívá, že pokud ve svém návrhu smlouvy odkázal na zadávací dokumentaci a obchodní zákoník, splnil tím požadavek zadavatele, aby návrh smlouvy obsahoval ujednání o tom, že v případě odstoupení od smlouvy pro problémy na straně zadavatele má uchazeč nárok pouze na úhradu nutných a prokazatelně vynaložených nákladů.
21. Navrhovatel nadto poukazuje na fakt, že zadavatel se v souvislosti s vyřazením nabídky navrhovatele vůbec nezabýval tím, zda ujednání smlouvy předložené navrhovatelem týkající se nároků v důsledku odstoupení od smlouvy může přivodit jiné důsledky než ty, které zamýšlel zadavatel. Pokud by tak zadavatel učinil, musel by dle navrhovatele dojít k závěru, že výsledek je v obou případech stejný. V případě návrhu smlouvy předloženého navrhovatelem je totiž nutno aplikovat § 351 odst. 2 obchodního zákoníku a odstoupivšímu

účastníkovi smlouvy přiznat pouze náhradu nákladů spojených s odstoupením. Navrhovatel je proto toho názoru, že zadávacím podmínkám dostál v celém rozsahu. Pokud měl zadavatel v tomto směru pochybnosti, měl podle § 76 odst. 3 zákona navrhovatele vyzvat, aby příslušnou část nabídky objasnil. Navrhovatel uvádí, že využitím uvedeného institutu by zadavatel dospěl ke zjištění, že nabídka navrhovatele plně odpovídá požadavkům zadavatele vyjádřeným v zadávací dokumentaci.

22. Ze všech shora uvedených důvodů navrhovatel na svém návrhu v celém rozsahu setrvává.
23. Úřad přezkoumal na základě § 112 a následujících zákona případ ve všech vzájemných souvislostech, po zhodnocení všech podkladů, zejména zadávací dokumentace, a na základě vlastního zjištění rozhodl o zastavení řízení. Ke svému rozhodnutí uvádí Úřad následující rozhodné skutečnosti.
24. Podle § 76 odst. 1 zákona posoudí hodnotící komise nabídky uchazečů z hlediska splnění zákonných požadavků a požadavků zadavatele uvedených v zadávacích podmínkách a z hlediska toho, zda uchazeč nepodal nepřijatelnou nabídku podle § 22 odst. 1 písm. d) zákona. Nabídky, které tyto požadavky nesplňují, musí být vyřazeny.
25. Podle § 76 odst. 6 zákona veřejný zadavatel vyloučí bezodkladně z účasti v zadávacím řízení uchazeče, jehož nabídka byla při posouzení nabídek hodnotící komisí vyřazena. Vyloučení uchazeče včetně důvodů veřejný zadavatel uchazeči bezodkladně písemně oznámí.
26. Podle § 82 odst. 2 zákona zadavatel uzavře smlouvu s vybraným uchazečem v souladu s návrhem smlouvy obsaženým v nabídce vybraného uchazeče, popřípadě upraveným podle § 32 zákona.
27. Podle § 84 odst. 1 písm. b) zákona zruší zadavatel bez zbytečného odkladu zadávací řízení, pokud byli z účasti v zadávacím řízení vyloučeni všichni dodavatelé.
28. Podle § 386 odst. 1 obchodního zákoníku se nároku na náhradu škody nelze vzdát před porušením povinnosti, z něhož může škoda vzniknout.
29. Zadavatel v bodu 8 zadávací dokumentace uvedl smluvní podmínky, které musí návrh rámcové kupní smlouvy předkládaný uchazeči o veřejnou zakázku respektovat. Zadavatel mimo jiné požadoval, aby návrh smlouvy obsahoval ustanovení o tom, že „v případě odstoupení od smlouvy pro problémy na straně zadavatele má uchazeč nárok pouze na úhradu nutných a prokazatelně vynaložených nákladů“.
30. Zadavatel rozhodnutím ze dne 25. 1. 2010 vyloučil navrhovatele z účasti v zadávacím řízení s odůvodněním, že nabídka navrhovatele nesplnila požadavky stanovené zadavatelem v zadávacích podmínkách, neboť navrhovatelem předložený návrh rámcové smlouvy je pro zadavatele neakceptovatelný, protože neobsahuje výše citované ustanovení. Vzhledem ke skutečnosti, že z účasti v zadávacím řízení byli vyloučeni i ostatní uchazeči o veřejnou zakázku, rozhodl zadavatel současně o zrušení zadávacího řízení.

31. Z dokumentace o zadání veřejné zakázky Úřad zjistil, že návrh smlouvy navrhovatele v rozporu se zadávacími podmínkami neobsahuje ustanovení o tom, v případě odstoupení od smlouvy pro problémy na straně zadavatele má uchazeč nárok pouze na úhradu nutných a prokazatelně vynaložených nákladů. Nelze přitom přijmout argumentaci navrhovatele, že aplikace § 351 odst. 2 obchodního zákoníku vyvolává stejné právní důsledky, jaké zamýšlel zadavatel, když do návrhu smlouvy požadoval zahrnout citované ustanovení. V této souvislosti Úřad uvádí, že v jeho kompetencích není výklad obchodního zákoníku, přesto se Úřad musel zabývat námitkou navrhovatele, že požadavek zadavatele byl implicitně splněn tím, že navrhovatel v návrhu smlouvy stanovil, že práva a povinnosti smluvních stran upravuje obchodní zákoník.
32. Podle § 351 odst. 1 obchodního zákoníku zanikají odstoupením od smlouvy všechna práva a povinnosti stran ze smlouvy. Odstoupení od smlouvy se však nedotýká nároku na náhradu škody vzniklé porušením smlouvy, ani smluvních ustanovení týkajících se volby práva nebo volby tohoto zákona podle § 262 obchodního zákoníku, řešení sporů mezi smluvními stranami a jiných ustanovení, která podle projevené vůle stran nebo vzhledem ke své povaze mají trvat i po ukončení smlouvy.
33. Podle § 351 odst. 2 obchodního zákoníku strana, které bylo před odstoupením od smlouvy poskytnuto plnění druhou stranou, toto plnění vrátí, u peněžního závazku spolu s úroky ve výši sjednané ve smlouvě pro tento případ, jinak stanovené podle § 502 obchodního zákoníku. Vrací-li plnění strana, která odstoupila od smlouvy, má nárok na úhradu nákladů s tím spojených.
34. Ustanovení § 351 odst. 1 obchodního zákoníku upravuje obecně nároky vyplývající z odstoupení od smlouvy a výslovně stanoví, že odstoupení od smlouvy se nedotýká nároku na náhradu škody vzniklé porušením smlouvy. Ustanovení § 351 odst. 2 obchodního zákoníku pak upravuje samostatně práva a povinnosti smluvních stran spojené pouze s vrácením již poskytnutého plnění. V případě, že toto plnění vrací strana, která odstoupila od smlouvy, má nárok na úhradu nákladů spojených s jeho vrácením. Nárok na úhradu nákladů spojených s vrácením plnění je tedy jen konkrétní součástí obecného nároku na náhradu škody, a nikoliv jediným nárokem, který by uchazeč mohl vůči zadavateli uplatňovat v případě, že by zadavatel v průběhu trvání smluvního závazku zapříčinil jeho ukončení ze strany uchazeče. Nelze tak souhlasit s tvrzením navrhovatele, že aplikace § 351 odst. 2 obchodního zákoníku postačuje k naplnění požadavku zadavatele, aby v případě odstoupení od smlouvy pro problémy na straně zadavatele měl uchazeč nárok pouze na úhradu nutných a prokazatelně vynaložených nákladů. Uvedený požadavek zadavatele nelze vykládat jinak než jako snahu o omezení rozsahu náhrady škody, a to právě na úhradu nutných a prokazatelně vynaložených nákladů.
35. K argumentaci navrhovatele, že uvedený požadavek zadavatele je v rozporu se zákonem, Úřadu nezbyvá než zopakovat, co již uvedl v rozhodnutí č. j. ÚOHS-S97/2009/VZ-12169/2009/530/SWa ze dne 7. 12. 2009, které nabylo právní moci dne 5. 1. 2010. Z rešerše odborných textů publikovaných k možnosti smluvně limitovat

rozsah náhrady škody (zdroj: právní informační systém ASPI) zjistil Úřad následující. Přes existenci odlišných názorů (např. prof. JUDr. Josef Bejček, CSc.) převažuje v současné vědě obchodního práva názorový proud, který možnost limitace rozsahu náhrady škody připouští (např. prof. JUDr. Irena Pelikánová, DrSc., doc. JUDr. Karel Marek, CSc.). Ustanovení § 386 odst. 1 obchodního zákoníku sice zakazuje vzdát se nároku na náhradu škody před porušením povinnosti, nicméně nevylučuje možnost smluvním ujednáním předem v určité míře omezit rozsah náhrady škody. Neplatnou by mohla být pouze taková dohoda, kterou by byl rozsah náhrady škody omezen nepřiměřeně, tj. na nepatrnou část skutečné škody, což by bylo považováno za obcházení zákona. Úřad konstatuje, že omezení rozsahu náhrady škody na úhradu nutných a prokazatelně vynaložených nákladů nemůže být považováno za nepřiměřené, a proto se lze domnívat, že není v rozporu s § 386 odst. 1 obchodního zákoníku.

36. Úřad dále k souladu návrhu smlouvy navrhovatele se zadávacími podmínkami uvádí, že zákon zadavateli umožňuje v zadávací dokumentaci vymežit obchodní podmínky, kterými se má smlouva na plnění veřejné zakázky řídit. Úřad nezjistil, že by zadávací podmínky byly stanoveny v rozporu se zákonem. O neplatnosti jednotlivých ustanovení smlouvy na plnění veřejné zakázky pro rozpor s jinými právními předpisy může rozhodnout pouze soud. Úřad tak v šetřeném případě posuzoval soulad návrhu smlouvy navrhovatele se zadávacími podmínkami a dospěl k závěru, že neodpovídá požadavkům zadavatele uvedeným v zadávací dokumentaci, což je důvodem pro vyřazení nabídky v souladu s § 76 odst. 1 zákona. Úřad tedy v postupu zadavatele při vyloučení navrhovatele z účasti v zadávacím řízení neshledal porušení zákona.
37. Vzhledem k tomu, že Úřad neshledal v postupu zadavatele při vyloučení navrhovatele z účasti v zadávacím řízení porušení zákona a rovněž vzhledem ke skutečnosti, že z účasti v zadávacím řízení byli vyloučeni všichni dodavatelé, neshledal Úřad ani v postupu zadavatele při zrušení zadávacího řízení podle § 84 odst. 1 písm. b) zákona porušení zákona, neboť byly naplněny podmínky pro aplikaci citovaného ustanovení.
38. Úřad neshledal v postupu zadavatele při vyloučení navrhovatele a zrušení zadávacího řízení porušení zákona, a proto rozhodl o zastavení správního řízení, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí.
39. Součástí rozhodnutí Úřadu podle § 119 zákona je též rozhodnutí o povinnosti zadavatele uhradit náklady správního řízení. Náklady řízení se platí paušální částkou, kterou stanoví prováděcí právní předpis. Podle § 1 vyhlášky č. 328/2006 Sb., kterou se stanoví paušální částka nákladů řízení o přezkoumání úkonů zadavatele pro účely zákona o veřejných zakázkách, je zadavatel povinen uhradit náklady řízení o přezkoumání úkonů zadavatele paušální částkou v případě, že Úřad rozhodl podle § 118 zákona o zrušení zadání veřejné zakázky nebo jen jednotlivého úkonu zadavatele. Protože Úřad správní řízení zastavil, nevznikla zadavateli ani povinnost hradit náklady řízení.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí lze do 15 dní ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže – sekce veřejných zakázek, tř. Kpt. Jaroše 7, 604 55 Brno. Včas podaný rozklad má odkladný účinek. Rozklad se podává s potřebným počtem stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal správnímu orgánu a aby každému účastníku řízení mohl Úřad zaslat jeden stejnopis.

otisk úředního razítka

Mgr. Kamil Rudolecký
místopředseda

Obdrží:

- Fakultní nemocnice Hradec Králové, Sokolská tř. 581, 500 05 Hradec Králové
- Mgr. Marek Gocman, advokát, Advokátní kancelář Jünger, Gocman a Kopřiva, 28. října 219/438, 709 00 Ostrava – Mariánské Hory

Na vědomí:

- TRIOS, spol. s r. o., Zakouřilova 142, 140 00 Praha 4

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy